

повѣствуваніята на древнитѣ писатели, разширили историята и създали дори нови клонове въ историческата науката. Разкопкитѣ дали богатъ материалъ за историята на домашния битъ, за който обикновено мълчатъ лѣтописцитѣ. Изобщо археологията е разширила историята, като я запознала съ епохи, врѣмена, цивилизации, култури, населенія, които не се споменаватъ въ писменнитѣ паметници, — запознали я съ доисторическата епоха на народитѣ, когато не сѣществувала никаква писменность.

Ако археологията е оказала такива голѣми заслуги на всеобщата история, то тя не може да не бѣде полезна и за нашата история. Въ България има развалини, има зарити отъ миналитѣ врѣмена паметници, които много ще помогнатъ да се уясни нашето минало, стига да се откриятъ и да се изучатъ тия старини.

Неотдавно основаното въ гр. Търново археологическо дружество направи съ слабитѣ си сръдства едни малки разкопки, и азъ, като секретаръ тогава на това дружество, присѣтствувахъ по длъжностъ при тия разкопки и съобщавамъ това, което се намѣри. Разкопкитѣ станаха прѣзъ сеп. 1906 г.

Между всички градове и мѣстности, важни въ археологическо отношение, речи, първо мѣсто взема Търново. Той е билъ столица на второто българско царство, въ него сѣ ставали важни събитія и главоломни прѣврати: той билъ културно сръдище на цѣлата българска държава. А между всички старини, останали въ тоя гладъ, черковитѣ св. Димитрий и св. Четиредесетъ привличатъ вниманието на историка, и археологическото дружество въ града ни рѣши да почне разкопкитѣ си въ тия старини.

Черковата св. Димитрий е знаменитъ паметникъ отъ нашето минало, но тя е останала въ буренъ и забвене, както всички старини въ Търново. Нейната история е тѣсно свързана съ едно доста важно събитие отъ нашата история — съ възстанieto на Петра и Асѣня противъ гърцитѣ и съ-